

D. Kájna 2008 10. C5

Job nabídne drama člověka

ava - Osud těžce zkoušeného
ka připomínající tragédii bib-
ho Joba nabídne dramaturgie
amného románu německého
válečného spisovatele Josepha
a Job. V premiéře dnes večer
ne prkna Divadla Petra Bezru-
Ostravě.

žisér Martin Františák si pro
í roli vybral hereckou hvězdu
erta Lichého. Příběh Mendela

Singera, žida z rusko-polského po-
mezi a jeho rodiny, vypráví o tom,
jak chudý učitel nedokázal vyhovět
své věčně kritické ženě Deboře ani
svým dětem. Štěstí v Mendelově ži-
votě je vrtkavé a vždy po něm násle-
duje rána osudu. Ztratí skoro všechn-
ny blízké, ale v té nejtěžší chvíli se
právě stává zázrak, kterému odmítal
věřit.

Román Job vydal Roth v roce

1930, o čtyři roky později jej do češ-
tiny přeložil nejprve Vincenc Svobo-
da a později Miroslav Petříček.
Zvláště v německy hovořících ze-
mích vzbudil velký ohlas, hned o
rok později byl přeložen do angličti-
ny. „Dramaturgie Rothova románu
vychází z autorovy poetiky. Roth je
autor barev, vůní a zvuků, jeho svět
je výrazně vizuální, založený na sil-
né barevné metafoře,“ říká drama-

turgyně a zároveň dramaturgyně
předlohy Marta Ljubková. Není bez
zajímavosti, že zvláštním supervizo-
rem na Jobovi byl režisér a spisova-
tel Arnošt Goldflam.

Protagonisty příběhu jsou sice
židé a osud hlavního hrdiny se odví-
jí na půdorysu biblického Joba, ale
podle dramaturgyně v inscenaci pů-
jde mnohem více o zachycení obec-
ných rysů a životních zážitků: osa-

mělosti, touhy, víry a naděje. „R-
žie pracuje se všemi prostředky, v-
zuálními i zvukovými (nebude ch-
bět originální hudba a pečlivá chor-
ografie), aby působivý příběh Me-
dela Singera zasáhl co nejširší spek-
rum diváků,“ dodává Marta Ljubk-
vá.

Premiéra začne v 19.00 hodi-
první repríza bude ve středu.

MARTIN JIROUŠEK

Františák nastudoval drama Job

Ostrava (mao) - Dramatizaci románu Job od významného německého spisovatele Josepha Rotha představili včera v premiéře herci na scéně ostravského Divadla Petra Bezruče. Inscenaci nastudoval zdejší šéf činohry Martin Františák, který do hlavní role obsadil

hereckou hvězdu Norberta Lichého. Také další role nabízí skvělé herecké obsazení Markéta Haroková jako Fega a Tomáš Dastlík „známý díky Františákovi coby „bezručovský“ Macbeth, v roli Šemarji (na snímku).

FOTO: MAFA - ALEXANDR SATINSKÝ

MF Dnes 11.10.2008 Osvět B

Ostravský Job je především ilustrace literatury

LADISLAV VRCHOVSKÝ

Ostrava/ Celkem zdařilou, ale pouhou jevištní ilustrací literárního díla je divadelní adaptace románu Josepha Rotha Job. Příběh prostého člověka v podání ostravského Divadla Petra Bezruče, která měla premiéru uplynulý pátek.

Pod dramaturgii a dramaturgizaci se podepsala Marta Ljubková.

Při své práci se pokusila vytvořit dramatický text z románové předlohy, což je ovšem v případě Rothova Joba velmi obtížná práce.

Potvrzuje to zdlouhavá, vlastně celou první půli představení trvající expozice, tedy uvedení diváka do děje prostřednictvím seznamování s jednotlivými aktéry příběhu a jejich charakterů či handicapů, a méně zdlouhavá druhá půle, která ovšem také místy trpí literárností textu.

Režisér Martin František dělá, co umí, ozvlášňuje dění na jevišti nejrůznějšími stylizacemi jednání jednotlivých postav či scén, zdařile využívá komediálního potenciálu předlohy i míst vedoucích k zamyšlení, důsledně dbá na dodržování rytmu inscenace. Výtvarník Marek Cpin také využívá maximálně své nemalé invence a přichází zvláště ve druhé půli s originálními nápady scénických metafor (scéna monologu hlavní postavy nad zemřelými či scéna s pominutím smyslu), ale ani všechno toto nestačí, literatura je stále na jevišti.

DIVADELNÍ ADAPTACI Rothova románu Job. Příběhu prostého člověka dominují na jevišti skvělé herecké výkony. Foto: Divadlo Petra Bezruče

Herecký soubor Divadla Petra Bezruče našťastí ukazuje svoji sílu.

Představitel hlavní postavy Mendela Singera, Norbert Li-

chý, sice místy očividně nemá co hrát, ale jeho výkon nemá slabiny.

Martě Ljubkové se ovšem povedlo jedno (možná chtěné,

možná nechtěné) kouzlo: v její dramaturgizaci je hlavní postavou Singerova manželka Debora. Právě ona nese hlavní tíhu osudem těžce zkoušené

Singerovy rodiny, ona má převážnou část textu a díky vynikajícímu výkonu Zdeny Przebíndové také dominuje celé inscenaci.

Byli to záměr, pak dramaturgizace akcentuje ženský úděl v životě, a to je osobitý a originální pohled na výklad Rothova románu.

Všichni ostatní účinkující podávají nadprůměrné výkony.

Sylvie Krupanská jako Mirjam je dívčí i ženská, cudná i svůdná zároveň, Lukáš Melník v roli Menuchima sice poněkud přehrává postavu postiženou epilepsií, ale jinak splňuje všechny nároky, Kateřina Krejčí jako Rabin nemá téměř žádný prostor k herecké práci, ale nic nekazí. Doslova výborný je Jan Vápeník, záručující v postavě Maca i dr. Soltysiuka předpoklady pro komickou roli.

Dva zdravé syny Mendela Singera, Šemarju a Jonáše, hrají s úspěchem Tomáš Dastlík a Tomáš Krejčí.

Také představitelé ostatních rolí, Markéta Haroková (Fega), Jan Vlas (Kapturak a Skovronek), Přemysl Bureš (Kozák a Rottenberg), Marcela Čapková (Skovronková) Jiří Müller (Zameškán a Mendes) vytvářejí postavy překypující člověčenstvím.

Zvláštní zmínku o kvalitním jevištním pohybu a tanci zasluhuje Lenka Szilasi v roli Charlieho Chaplina.

Diváci nakonec nadšeně aplaudují jednak díky zmíněným hereckým výkonům, jednak díky vyznění inscenace, které zdůrazňuje naději. Naději, která spočívá ve faktu, že i člověk těžce zkoušený osudem se může nakonec dočkat životního štěstí.

U Bezručů zahájí sezónu příběhem Job

Inscenace vychází ze stejnojmenného románu jednoho z nejlepších německých prozaiků minulého století Josepha Rotha

Aleš Honus

Novou sezónu otevře v pátek ostravské Divadlo Petra Bezruče premiérou inscenace se stručným názvem **Job**.

Jde o představení podle stejnojmenného románu jednoho z nejlepších německých prozaiků mi-

Je to příběh nabitý emocemi, při kterém se budou diváci bát, ale i smát.

Martin Františák, režisér

nulého století Josepha Rotha. Jak už napovídá název, děj je inspirován známým biblickým příběhem.

„Hledali jsme hodně silný příběh, který je aktuální, má vysoké literární kvality, metafyzický přesah a nabízí zajímavé herecké příležitosti. Našli jsme ho v Jobovi,“ řekl režisér a umělecký šéf divadla Martin Františák.

Protagonisty působivého příběhu Job jsou sice Židé a jeho děj se odvíjí na půdorysu známého sta-

Do hlavní role představení Job inscenátoři obsadili Norberta Lichého. Snímek je ze zkoušky, premiéra je připravena na dnešek.

rozákonního příběhu, podle inscenátorů ale autorovi šlo hlavně o obecnější zachycení osamělosti, touhy, víry a naděje.

Hlavní postavou příběhu je ruský žid Mendel Singer, který nedokáže vyhovět své věčně kritické ženě a svým dětem.

„Je to příběh nabitý emocemi, při kterém se budou diváci bát, ale i smát. Je to příběh o strachu rodičů o děti a o tom, že i v dnešní době se zázraky mohou dít,“ tvrdí režisér Martin Františák. Divadlo Petra Bezruče je třetím českým souborem, který inscenaci nastudoval.

Hlavní roli Mendela Singera ztvární Norbert Lichý, jeho ženu bude hrát Zdena Przebíndová, její děti si zahrají Sylvie Krupanská, Lukáš Melník a Tomáš Dastlík. Zajímavostí je obsazení dvou mužských rolí herečkami – Kateřina Krejčí si zahraje postavu rabína a hostující Lenka Szilasi se mihne v epizodní roli Charlieho Chaplina.

Premiéra inscenace Job v Divadle Petra Bezruče se uskuteční v pátek od 19 hodin.

OSTRAVA 2009 - 28.2., VACLAV BARTOŠ

Osidla smrti i přes zmíněné výtky doporučuji divácké pozornosti a to především pro šťastnou volbu dramatu, jeho vtipnost a napětí vycházející z nepřetržitého dramatického jednání, kdy jedna situace navazuje na druhou a nenechává diváka odpočinout. A kdo by přesto snad chtěl v druhé polovině usínat, toho bezesporu probudí výstřel z pistole Sidney Bruhla.

Nekompromisně zasažen katarzí u Bezručů

O inscenaci JOB v podání Divadla Petra Bezruče bylo a bude napsáno mnohé pochvalné hodnocení. Jistě kritika objeví i některé nedostatky. Nechtěl jsem však teď napsat recenzi či reflexi představení. JOB se mě totiž dotkl tak hluboce niterně, že přes očekávaný konec, vyhrkly mi slzy do očí, brečel jsem v několika málo závěrečných minutách jako malé dítě, pofrkával a ze srdce si přál, aby k happy-endu přece jen došlo. Při následném potlesku jsem se k tleskání vůbec neodvažoval, dohrávalo ve mně cosi, co se bez nadsázky může nazvat katarzí, očištěním skrze emoce. Chtěl jsem ještě několik chvil zůstat tiše sedět v publiku, sednout si s herci, být v jejich přítomnosti a mlčet. Bylo ale hloupé sedět a netleskat. Nenapadlo mě tak nic lepšího, než že jsem vstal a začal tleskat ve stoje, abych vzdal hold jejich umění. Především citlivá práce s pauzou, niternost sdělení a prožívaná emoce mě zasáhly natolik, že můj nedostatkem spánku zasažený organismus pod nápirem emocionálního zážitku začal pomalu kolabovat. Neznatelné příjemné brnění po celém těle postupně ovládlo všechny moje údy, musel jsem si opět sednout, nadýchnout se, chvíli netleskat. Byl to stav blížící se infarktu. Trochu mě to vyděsilo, protože bych nerad potlesk přerušil zhroucením a případnými oživovacími pokusy. Uklidnil jsem se tím, že po takovém uměleckém zážitku by bylo krásné zemřít a dovršit tak v sobě jeho nesmrtelnost.